

havsretsudvalget er behov for en egentlig godkendelsesordning for de pågældende arkiver. Ministeriet finder endvidere, at den af udvalget foreslåede bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for arkivernes indretning og drift mv. er uhensigtsmæssig inden for rammerne af den ophavsretlige lovgivning. Disse forhold, der ikke har ophavsretlig karakter, reguleres bedst af den myndighed, der har det overordnede ansvar for det pågældende arkiv.

Forslaget til § 33 svarer til den svenske ophavsretslovs § 22 c, der blev gennemført i 1978 i forbindelse med en generel ordning for arkivering af radio- og tv-udsendelser. Ophavsretsudvalget i Finland har foreslået en tilsvarende bestemmelse.

Det konventionsmæssige grundlag for forslaget er Bernerkonventionens art. 9, stk. 2. Efter denne bestemmelse er det tilladt at foretage reproduktion af beskyttede værker i visse særlige tilfælde, under forudsætning af, at en sådan reproduktion ikke på skadelig måde påvirker den normale udnyttelse af værket og ikke på urimelig måde gør indgreb i ophavsmandens legitime interesser.

Efter forslaget til § 33, stk. 1, 1. pkt., må værker, som udsendes i radio eller fjernsyn, optages på bånd, film eller anden indretning, der kan gengive dem, og opbevares i Statens Mediesamling, såfremt udsendelsen er af dokumentarisk værdi. Med hensyn til forståelsen af udtrykket »udsendes i radio eller fjernsyn« henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 3. Der foreslås ingen geografiske begrænsninger, dvs. at den ophavsretlige bestemmelse ikke udelukker arkivering af optagelser af udenlandske udsendelser, som kan modtages i Danmark. Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvem der må foretage optagelserne med henblik på arkiveringen. Optagelserne kan således foretages af Mediesamlingen selv, eller samlingen kan få optagelserne stillet til rådighed af radio- eller fjernsynsforetagenderne eller andre.

Det er efter forslaget en forudsætning for optagelsen og opbevaringen, at udsendelsen er af »dokumentarisk værdi«. Omfattet er herefter ikke alene nyheds- og aktualitetsudsendelser og diskussionsudsendelser, men også andre udsendelser med kulturelt, politisk eller økonomisk stof, der kan tillægges historisk relevans. Underholdningsudsendelser, tv-spil, hørespil og koncertoptagelser er også dækket af udtrykket dokumentarisk værdi. Derimod er udsendelser af biografier, grammofonmusik og andet stof, der eksisterer uafhængigt af radio- eller tv-mediet, og som evt. har været genstand for en selvstændig udgivelse, ikke omfattet af bestemmelsen.

Efter forslaget til § 33, stk. 1, 2. pkt., må arkivet fremstille enkelte eksemplarer af udsendelserne i

sikkerheds- og beskyttelsesøjemed og til forskningsformål.

Udtrykket »enkelte eksemplarer« indebærer, at der kun må fremstilles så mange kopier af optagelserne, som er nødvendige til varetagelse af de nævnte hensyn.

De opbevarede udsendelser må efter forslaget kopieres »i sikkerheds- og beskyttelsesøjemed«. Det er således tilladt for Mediesamlingen at tage en sikkerhedskopi af en optagelse af en udsendelse. Herved mindskes risikoen for, at udsendelsen går tabt, såfremt den oprindelige optagelse skulle bortkomme el.lign. Det er endvidere tilladt at kopiere udsendelserne i beskyttelsesøjemed, herunder at overføre optagelsen til et andet bånd- eller videoformat el.lign., såfremt den oprindelige optagelse er af en sådan ringe holdbarhed, at den ikke på forsvarlig vis kan opbevares i Mediesamlingen. Det samme gælder, hvis optagelsen foreligger på et medium eller i et format, som ikke er anvendeligt på samlingens afspilnings- eller kopieringsapparat.

Med udtrykket »forskningsformål« menes ikke alene, at udsendelserne stilles til rådighed for den videnskabelige forskning, herunder medieforskning, men også anden forskning. Omfattet er primært forskere og studerende fra universiteter og andre højere læreanstalter. Journalister fra dagspressen eller de elektroniske medier har imidlertid også adgang til research i de opbevarede udsendelser, såfremt formålet er at opnå forskningsmæssig relevant viden med henblik på artikler i pressen mv. Bestemmelsen vil tillige kunne anvendes af andre, der har en dokumenteret forskningsmæssig interesse.

De fremstillede eksemplarer kan stilles til rådighed for forskerne enten i form af gennemsyn og afspilning på stedet eller ved udlån af kopier. Mediesamlingen har pligt til at oplyse forskerne om de rettmæssige begrænsninger i deres brug af udsendelserne.

Efter forslaget til § 33, stk. 1, 3. pkt., afhænger retten til videre udnyttelse af de i øvrigt gældende regler. Bestemmelsen, der bl.a. også findes i arkivbestemmelserne i lovforslagets § 27, stk. 3, indebærer, at udnyttelse af de opbevarede udsendelser ud over, hvad der er fastsat i § 33, stk. 1, 1. og 2. pkt., forudsætter samtykke fra rettighedshaverne, medmindre udnyttelsen er hjemlet i en anden undtagelsesbestemmelse i lovforslagets kap. 2. Der kan herved især peges på lovforslagets § 22 om citat og § 32 om gengivelse af diskussionsudsendelser.

Lovforslagets § 33, stk. 1, vedrører alene Statens Mediesamling. Ministeriet finder det indtil videre rigtigst at bygge videre på den ekspertise og de administrative erfaringer vedrørende bevaring af radio-